

Sygn. akt **V GC 336/23**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2023 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Ryszard Kołodziejcki
Protokolant:	st.sekr.sądowy Justyna Kołakowska

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2023 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko E. K.

o zapłatę

I oddala powództwo;

II kosztami postępowania obciąża powoda.

Sygn. akt V GC 336/23

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 18 października 2023 r.

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. domagał się od pozwanej E. K. zapłaty kwoty 28.544,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 21.674,32 od dnia 29 maja 2022 r. do dnia zapłaty i od kwoty 3.137,17 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód podniósł, że posiada wierzytelność wobec (...) spółki z o.o. z siedzibą w T., która została stwierdzona nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym zaopatrzonym w klauzulę wykonalności. Powód wskazał, że wszczęte przeciwko spółce postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec bezskuteczności egzekucji. Powód dochodził więc powyższej kwoty od pozwanej, która była członkiem zarządu spółki (...) w okresie powstania i istnienia jego roszczenia. W skład roszczenia powoda wchodziła kwota należności głównej wynikająca z tytułu egzekucyjnego (21.674,32 zł), koszty procesu i koszty postępowania egzekucyjnego (3.733,15 zł), a także skapitalizowane odsetki (3.137,17 zł).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 listopada 2022 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu uwzględnił powództwo w całości.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty. Wskazała, że z powodu trudnej sytuacji osobistej wspólnicy spółki zawiesili ją w czynnościach prezesa zarządu z dniem 20 czerwca 2017 r. Podkreśliła, że nie mogła w tym czasie prowadzić spraw spółki ani jej reprezentować, nie miała też obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Sąd ustalił co następuje:

Pozwana pełniła funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. w T. od 9 stycznia 2017 r. W okresie od 9 stycznia 2017 r. do 17 sierpnia 2022 r. pozwana figurowała jako prezes zarządu w rejestrze przedsiębiorców KRS. Uchwałą nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 20 czerwca 2017 r. pozwana została zawieszona w czynnościach prezesa zarządu. Kolejną uchwałą z dnia 28 lipca 2018 r. pozwana została odwołana z tego stanowiska.

Od stycznia 2017 r. aż do jej rozwiązania spółka miała dwóch prokurentów w osobach A. F. i T. B.. Te dwie osoby były również jedynymi wspólnikami w spółce – każdy z nich posiadał połowę udziałów.

Z datą 17 sierpnia 2022 r. spółka (...) została wykreślona z KRS w wyniku rozwiązania spółki bez przeprowadzenia likwidacji (postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu VII Wydział Gospodarczy z dnia 11 maja 2022 r.).

(bezsporne, nadto dowody: pismo Przewodniczącego VII Wydziału Gospodarczego Sądu Rejonowego w Toruniu – k. 14; informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców – k. 15-16v; uchwała o zawieszeniu w czynnościach – k. 43)

Powodem zawieszenia pozwanej w pełnieniu funkcji prezesa zarządu były jej problemy rodzinne. W czerwcu 2017 r. pozwana zmuszona była zająć się swoją matką, która była alkoholiczką, a także chorym ojcem. Ponadto pozwana musiała zapewnić opiekę swojej sędziwej babce. W związku z tym nie była w stanie należycie wykonywać funkcji prezesa zarządu. W chwili zawieszenia pozwanej spółka (...) prosperowała. Po zawieszeniu pozwanej, sprawy spółki prowadzili prokurenci. W tym czasie pozwana nie była informowana o sytuacji finansowej spółki.

Pozwana opiekowała się swoją babką H. P. do jej śmierci w dniu 16 grudnia 2017 r. W dniu 1 stycznia 2018 r. znaleziono zwłoki obojga rodziców pozwanej.

(dowód: odpisy skrócone aktu zgonu – k. 44-46; zeznania świadka T. B. – k. 100-100v; zeznania świadka A. F. – k. 102-102v; zeznania pozwanej na rozprawie w dniu 2 października 2023 r. od 00:03:02 do 00:16:22 nagrania)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 listopada 2020 r. wydanym w sprawie Nc-e (...) przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie Sąd nakazał spółce (...) zapłacić powodowi kwotę łączną 21.674,32 zł, w tym 17.409,64 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od 14 października 2020 r. oraz kwotę 4.264,68 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 października 2020 r., a także kwotę 2.671 zł tytułem kosztów procesu.

Zasądzone należności wynikały z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przez spółkę (...) z P4 sp. z o.o. w dniu 30 marca 2017 r. oraz 29 sierpnia 2017 r. Dokumenty rozliczeniowe dla poszczególnych należności zostały wystawione w okresie od grudnia 2017 r. do czerwca 2018 r.

Nakaz zapłaty został w dniu 26 lutego 2021 r. zaopatrzony w klauzulę wykonalności przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w T..

(dowody: wydruk akt sprawy Nc-e (...) – k. 9-13)

Na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego w sprawie Nc-e (...) przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie powód wszczął przeciwko (...) sp. z o.o. postępowanie egzekucyjne, które prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu Ł. S. pod sygnaturą akt Km 845/21.

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2021 r. Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji oraz ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji na kwotę 1.062,15 zł (w tym koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 900 zł) i obciążył nimi dłużnika.

(dowody: postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego – k. 8-8v)

Pismem nadanym w dniu 10 maja 2022 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty w terminie do 28 maja 2022 r. następujących kwot:

21.674,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 kwietnia 2022 r. do dnia zapłaty,

3.137,17 zł tytułem odsetek skapitalizowanych na dzień 27 kwietnia 2022 r.,

3.733,15 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego.

Pozwana odebrała wezwanie w dniu 20 maja 2022 r.

(dowody: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania i wydrukiem śledzenia przesyłek – k. 17-19v)

Sąd zważył, co następuje :

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie niekwestionowanych przez strony dowodów z dokumentów, w oparciu o zeznania świadków oraz pozwanej, którym przyznano walor wiarygodności. Wszystkie dowody uzupełniały się, pozostawały wzajemnie niesprzeczne i kreowały wspólną wersję wydarzeń.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że pozwana w okresie od 9 stycznia 2017 r. do 28 lipca 2018 r. pełniła funkcję prezesa i jedyne go członka zarządu (...) sp. z o.o. w T.. Pozwana nie kwestionowała również wysokości zobowiązań, jakie spółka posiadała wobec powoda oraz tego, że egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna. Spór dotyczył jednak odpowiedzialności pozwanej za zobowiązania spółki. Pozwana podnosiła bowiem, że w czasie, kiedy powstały zobowiązania spółki na rzecz powoda, pozostawała ona zawieszona w pełnieniu funkcji prezesa zarządu i nie zapoznawano jej ze stanem finansowym spółki.

Powództwo podlegało oddaleniu.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 299 § 1 k.s.h., w myśl którego członkowie zarządu spółki odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna. W orzecznictwie przeważa stanowisko, które Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela, iż odpowiedzialność członków zarządu jest odpowiedzialnością odszkodowawczą (deliktową), określającą wszystkie konieczne przesłanki powstania obowiązku naprawienia szkody, tj. szkodę, fakt powodujący szkodę, z którym ustawa łączy obowiązek jej naprawienia oraz związek przyczynowy pomiędzy szkodą a tym faktem (zob. uchwała SN(7) z 7.11.2008 r., III CZP 72/08, OSNC 2009, nr 2, poz. 20.; wyrok SN z 6.07.2007 r., III CSK 2/07, OSNC-ZD 2008, nr 3, poz. 63.). Specyfika odpowiedzialności odszkodowawczej z art. 299 k.s.h. przejawia się w tym, że gdy chodzi o dowód szkody, wystarczy, że wierzyciel, który nie wyegzekwował swej należności wobec spółki, przedłoży tytuł egzekucyjny stwierdzający zobowiązanie spółki i udowodni, iż egzekucja wobec spółki okazała się bezskuteczna. Szkada będąca przesłanką odpowiedzialności z art. 299 k.s.h. jest domniemywalna (zob. wyrok SN z 21.09.2005 r., V CK 129/05, LEX nr 387732).

Przechodząc do merytorycznej oceny powództwa, wskazać należy, że powód przedłożył dokument w postaci tytułu egzekucyjnego wydanego przeciwko spółce, który po uprawomocnieniu został zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Powód przedłożył też postanowienie komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Szkada wierzyciela (powoda) objęta więc była domniemaniem. Z ww. dokumentów wynikała wysokość wierzytelności powoda, na którą składała się należność główna, koszty procesu, koszty egzekucyjne oraz skapitalizowane odsetki. Nie ma wątpliwości, że odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., sygn. akt III CZP 118/06, OSNC 2007/9/136). Trzeba także wskazać, że nie było wątpliwości, iż zobowiązania spółki wobec poprzednika prawnego powoda istniały w czasie, kiedy pozwana sprawowała funkcję prezesa zarządu – w okresie od 9 stycznia

2017 r. do 28 lipca 2018 r. Należności powoda stawały się bowiem wymagalne w okresie od grudnia 2017 r. do czerwca 2018 r.

W tej sytuacji to na pozwanej spoczywał ciężar wykazania, że nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Pozwana podjęła próbę obrony poprzez powołanie się na okoliczności zwalniające ją z odpowiedzialności. Podnosząc wystąpienie przesłanek egzoneracyjnych z art. 299 § 2 k.s.h., strona pozwana zobowiązana była je udowodnić. Taki rozkład onus probandi wynika wprost z samej redakcji powyższego przepisu. Zgodnie z art. 299 § 2 k.s.h. członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaże, że: 1) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że 2) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że 3) pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody.

Pozwana powoływała się na drugą przesłankę egzoneracyjną, tj. brak winy w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości. Członek zarządu, chcący uniknąć odpowiedzialności, powinien wykazać swój niezawiniony brak kontaktu z finansami i księgowością spółki. Powody mogą być różne: od dłuższej nieobecności członka zarządu obejmującej czas, w którym odpowiedni wniosek miał być złożony, przez przewlekłą chorobę uniemożliwiającą pełnienie funkcji, wyłączenie członka zarządu od spraw finansowych na podstawie wewnętrznego podziału zadań poszczególnych członków zarządu, po niedopuszczanie członka zarządu do danych o wynikach finansowych spółki lub podstępne wprowadzenie w błąd co do tych danych. Nie wszystkie z wymienionych okoliczności ekskulpacyjnych zostały za takie uznane w judykaturze. Tylko taka sytuacja faktyczna, która rzeczywiście obiektywnie uniemożliwia uczestniczenie w czynnościach zarządzania, może uzasadniać wniosek o istnieniu okoliczności przewidzianych w art. 299 § 2 k.s.h., uwalniających członka zarządu od odpowiedzialności (zob. A. Kidyba [w:] M. Dumkiewicz, A. Kidyba, Komentarz aktualizowany do art. 1-300 Kodeksu spółek handlowych, LEX/el. 2023, art. 299; M. Rodzyńkiewicz [w:] Kodeks spółek handlowych. Komentarz, wyd. VII, WKP 2018, art. 299; W. Popiołek [w:] Kodeks spółek handlowych. Komentarz, red. W. Pyziół, Warszawa 2008, art. 299; T. Szczurowski [w:] Kodeks spółek handlowych. Komentarz, red. Z. Jara, Legalis/el, art. 299). Brak winy członka zarządu występuje dopiero wtedy, gdy wykaże on, że w czasie właściwym nie mógł brać udziału w czynnościach zarządu (zob. wyrok SN z 7.06.2002 r., IV CKN 1138/00, LEX nr 55502).

W niniejszej sprawie pozwana twierdziła, że od czerwca 2017 r. – a więc jeszcze przed powstaniem wymagalnych zobowiązań na rzecz powoda – została zawieszona jako prezes zarządu spółki. Wskazała, że był to dla niej trudny czas ze względu na nawarstwienie się problemów rodzinnych – konieczność zatroszczenia się o matkę, która była alkoholizką, o schorowanego ojca oraz sędziwą babkę. W tej sytuacji wspólnicy, a zarazem prokurenci spółki, uznali, że pozwana nie jest w stanie należycie wywiązać się z funkcji i podjęli jednomyślną uchwałę o jej zawieszeniu. Sytuacja osobista pozwanej jeszcze bardziej się skomplikowała, kiedy to na przełomie lat 2017 i 2018, w okresie nieco ponad 2 tygodni, zmarły wszystkie wspomniane osoby, którym pozwana zapewniała osobistą opiekę. Trauma związana z utratą członków rodziny nie pozwoliła już pozwanej wrócić do pełnienia obowiązków. Tak więc w lipcu 2018 r. – w czasie gdy pozwana wciąż pozostawała zawieszona jako prezes zarządu – wspólnicy uchwalili odwołanie jej z tej funkcji. Trzeba podkreślić, że na potwierdzenie tych okoliczności pozwana przedłożyła uchwałę nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników o jej zawieszeniu, odpisy aktów zgonu rodziców i babki, a nadto zaoferowała zeznania świadków – wspólników spółki oraz swoje własne depozycje. Wszystkie te dowody pozostawały ze sobą zbieżne i potwierdziły prawdziwość twierdzeń pozwanej i słuszność jej stanowiska. Sąd doszedł do przekonania, że ze względu na zawieszenie w obowiązkach członka zarządu, skutkujący przejęciem prowadzenia spraw spółki przez prokurentów, oraz brak dostępu do bieżących informacji o sytuacji finansowej spółki, pozwana nie była w stanie stwierdzić, że spółka znalazła się w stanie niewypłacalności. Ponadto o braku winy w niezłożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości decydowała sytuacja osobista i rodzinna pozwanej, której musiała sprostać na przełomie 2017 i 2018 r. Konieczność poświęcenia całej uwagi rodzinie uniemożliwiła w istocie pozwanej jednoczesne monitorowanie sytuacji spółki.

Przyjąć należy, że zawieszenie wyłącza winę członka zarządu w niezłożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości spółki. Trzeba bowiem mieć na względzie, że oprócz pozbawienia prawa reprezentacji spółki zawieszony członek zarządu traci uprawnienie do prowadzenia spraw spółki. Oznacza to, że traci w szczególności prawo uczestnictwa w posiedzeniach zarządu (wraz z wszystkimi powiązаныmi uprawnieniami) oraz dostępu do dokumentów spółki (zob. M. Baszczyk, Skutki zawieszenia członka zarządu spółki kapitałowej, PPH 2020, nr 8, s. 13-18). Trudno jest zatem przypisać winę osobie, która nie ma wglądu w stan finansów spółki i nie jest w stanie ustalić podstaw do ogłoszenia upadłości. Nadto wątpliwe jest wyprowadzenie obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki przez zawieszzonego członka zarządu spółki. Skoro nie spoczywa na nim obowiązek złożenia takiego wniosku, to nie może on ponosić winy za jego niezgłoszenie w terminie. Zawieszony członek zarządu ma jedynie prawo, lecz nie obowiązek, zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki z o.o. (...) to realizuje jednak w imieniu własnym. Zawieszony członek zarządu nie reprezentuje bowiem czasowo spółki i nie może występować o ogłoszenie upadłości jako jej organ. (zob. P. Kędziński, Złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki z o.o. przez zawieszzonego członka zarządu, PPH 2022, nr 12, s. 51-57).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, trzeba zauważyć, że zgodnie ze zgodnymi zeznaniami pozwanej oraz świadków, w momencie gdy pozwana została zawieszona w pełnieniu funkcji członka zarządu, sytuacja finansowa spółki była bardzo dobra. Następnie pozwana nie była już informowana o problemach finansowych tej osoby prawnej. Pozwana z kolei poświęcała swój czas i uwagę najbliższym, którzy wymagali jej osobistej pieczy. Apogeum problemów osobistych pozwanej nastąpiło na przełomie grudnia 2017 r. i stycznia 2018 r., kiedy to w krótkim czasie zmarli wszyscy podopieczni pozwanej. Warto zauważyć, że to właśnie w tym czasie powstały pierwsze zobowiązania spółki (...) na rzecz poprzednika prawnego powoda. Oczywistym jest zatem, że pozwana o zobowiązaniach tych nie wiedziała. Stan zawieszenia pozwanej trwał aż do jej odwołania.

Powód negował jednak stanowisko pozwanej, twierdząc w pierwszej kolejności, że uprawnienie do zawieszenia członka zarządu spółki z o.o. może przysługiwać jedynie radzie nadzorczej i to wyłącznie gdy umowa spółki tak stanowi (art. 220 k.s.h.). Sąd podziela jednak pogląd wyrażony w doktrynie, zgodnie z którym, wnioskując z większego na mniejsze (argumentum a maiori ad minus), należy przesądzić, że wspólnikom spółki z o.o. przysługuje nie tylko dalej idące prawo odwołania członka zarządu, lecz także prawo jego zawieszenia. Brak jest, jak się wydaje, argumentów o charakterze zasadniczym (aksjologicznym), aby odmówić wspólnikom prawa do zawieszenia członka zarządu w sytuacji, gdy przysługuje im dalej idące uprawnienie w postaci odwołania członka zarządu, tym bardziej że instytucja zawieszenia jest co do zasady również znana w spółce z o.o. (zob. P. Kędziński, op. cit.). Co więcej, możliwe jest zawieszenie członka zarządu przez zgromadzenie wspólników, nawet gdy umowa spółki nie przyznaje takiego uprawnienia (zob. M. Baszczyk, op. cit.). Wbrew twierdzeniom powoda, pozwana dla wykazania skuteczności swego zawieszenia nie musiała przedkładać umowy spółki. Wystarczające było bowiem dołączenie do materiału dowodowego uchwały wspólników o jej zawieszeniu.

Podobnie nietrafiony był argument powoda, który eksponował fakt, że uchwały o zawieszeniu oraz późniejszym odwołaniu pozwanej nie zostały ujawnione przez poczynienie odpowiednich wpisów w KRS. Trzeba przyznać, że zgodnie z art. 39 pkt 5 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U.2023.685 t.j. z dnia 2023.04.12), wzmianki o zawieszeniu członków organu powinny pojawić się w Rejestrze. Należy jednak pamiętać, że wpisy te mają charakter deklaratoryjny. Trzeba bowiem podkreślić, że sam wpis nie decyduje, czy ktoś jest czy nie jest członkiem zarządu spółki, bowiem status prawny członka zarządu spółki określają umowa spółki i przepisy art. 201-211 k.s.h. Z mocy art. 201 § 4 k.s.h. członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest powoływany i odwoływany uchwałą wspólników. Oznacza to, że takie powołanie jest skuteczne w stosunkach wewnętrznych spółki, a wpis zmian w składzie osobowym zarządu w rejestrze sądowym ma tylko charakter deklaratoryjny. Domniemywa się, że wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym jest prawdziwy, lecz jest to domniemanie wzruszalne (zob. wyrok SN z 7.07.2005 r., V CK 839/04, LEX nr 536022; wyrok SA w Gdańsku z 27.09.2017 r., III AUa 430/17, LEX nr 2414652). Pozwana przedłożyła uchwały podjęte przez nadzwyczajne zgromadzenie wspólników, co pozwoliło na ustalenie, że faktyczne okresy sprawowania funkcji prezesa zarządu nie odpowiadały treści wpisów w KRS. Sąd przyjął, że o statusie pozwanej jako prezesa zarządu, następnie o jej zawieszeniu i odwołaniu decydowały stosowne uchwały, a nie deklaratoryjne wpisy w Rejestrze.

Podsumowując powyższe rozważania należy stwierdzić, iż mimo wykazania przez powoda, że w czasie, kiedy pozwana była członkiem zarządu spółki (...), istniało wymagalne zobowiązanie tej spółki wobec poprzednika prawnego powoda, a późniejsza egzekucja przeciwko spółce (...) była bezskuteczna, powództwo nie mogło być uwzględnione. Pozwana przeprowadziła bowiem skuteczny dowód na wykazanie faktu, iż nie było jej winy w niezłożeniu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości. Powyższe skutkowało oddaleniem powództwa zgodnie z art. 299 § 2 k.s.h.

Konsekwencją rozstrzygnięcia o żądaniu pozwu było orzeczenie o kosztach procesu. Powód przegrał sprawę w całości, więc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, należało obciążyć go kosztami procesu (art. 98 § 1 k.p.c.). Pozwana nie poniosła jednak w tym postępowaniu żadnych kosztów, które podlegałyby zwrotowi na jej rzecz.

Sędzia Ryszard Kołodziejski

ZARZĄDZENIE

Odnotować w kontrolce uzasadnień;

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;

Pozwaną wezwać do usunięcia braków formalnych jej wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem poprzez podpisanie wniosku – w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia wniosku;

Przedłożyć z wpływem lub po upływie 21 dni od wykonania.

T., 3 listopada 2023 roku

Sędzia Ryszard Kołodziejski